

Излизки всъщност	
Абонаментъ:	
За 1 година	100 лв.
За 6 месеца	50 .
За 1 брой	3 .
Такси:	
За търговски реклами	
2 лв. на кв. см.	
Годешни, външни и скръбни	
известия по 50 лв.	
Малки обявления 1 лв. на дума.	
Урежда редакционен комитетъ.	

Гл. редакторъ: Д. Димитровъ.
 Всички статии и други писма за вестника се изпращат на главния редакторъ — Д. Димитровъ — Варна.

ОРГАНЪ НА КНИЖАРСКИЯ СЪЮЗЪ
въ България

Администрация — Варна.
 Всички суми за вестник, съюзната каса и за реклами се изпращат до секретаръ-касiera — Бр. Касаровъ, книжаръ — София.

Книжаря и прочитната книга.

Единъ отъ артикулитѣ, съ които търгува книжаря, е прочитната книга. Тя е била основата на книжарската търговия въ миналото, чрезъ нея сж зародили много книжарници. Тѣй както неколкото стотици илюстрирани картички, (които не струваха повече отъ 5—10 лева стотъ) презъ войната създадоха маса книжарници изъ провинцията и столицата, така и неколкото прочитни книги създадоха въ далечното наше минало книжарската професия.

Въ началото на нашето възраждане писателтъ е и самъ издател на своето творение. Самъ той изгнаникъ въ чужбина — Цариградъ, Виена, Букурещъ и другалде, пуша подписа за „спомоществатели“ и съ събранитѣ суми почва печатането на книгата си.

Добри българи, почитатели на книжнината, сж взимали пресърце разпространението на всъка нова книга, подканяли сж познати, по-заможни граждани и селяни, да запишатъ по нѣкоя сума за издаването на книгата. Събраната сума се е изпращала по специални куриери до автора — същевременно и издателъ — и следъ отпечатването на книгата по сжщия начинъ се изпращала до спомоществателя. Съ каква жадност се е очаквала книгата! Цѣло събитие е било у насъ появата на всъка нова книга. За дълго това любознателно настроение е обхващало нашето племе дори и следъ освобождението ни отъ турцитѣ.

Цѣла страсть е била у мнозина разпространението на книгата, проагитирането ѝ между българския елементъ. Тия сжщитѣ пионери на книжнината, впоследствие, когато броятъ на книгитѣ се значително увеличилъ и е било невъзможно разнасянето имъ на ржще или въ кошница, се установяватъ въ дюгечето на нѣкой абаджия или кундураджия, или въ църковната килия при даскала, и предлагатъ българската книга. Останали живи съвременници на ония времена сж тжга разправятъ споменитѣ си за гѣхъ. Разпространителтъ на книгата (книжаря по днешному) е билъ тогава най-сведущето лице по литературата,

той е напжтствалъ публиката кое е полезно и кое трѣбва да се прочете. Всъка нова книга се е предварително прочитала отъ него и тогава той най-авторитетно я препоржчвалъ на клиентитѣ си. Съ малкото отстъпка, която се е правила на книжаря, той е проживѣвалъ. Впоследствие, обаче, когато броятъ на книгитѣ се е увеличавалъ, когато по-често и по-често се явявали покани за записване спомоществатели за нови книги, неговото възнаграждение се е увеличавало и неговия животъ се подобрявалъ. Абенитъ дрехи се заменятъ съ френктерзийски, той често спомоществова околнитѣ села и градове и носи просвѣта и култура.

Въ новитѣ времена книжаря води оседналъ животъ. Дюгечето му е самостоятелно и спретнато наредено съ надписъ вече „книжарница“. Покани за записване абонати за книги и списания се получаватъ често; записватъ се мнозина за новитѣ книги, и си купуватъ излѣзли, които книжаря съ своята опитностъ и вещина препоржчва. Съ 10% отъ цени на книги съ 5, 10, 15 и 20 стотинки, рѣдко по 1—2 лева, книжаря бѣ блаженъ и предоволенъ. Спестяванията, които днешнитѣ наши по-стари колеги иматъ сж отъ тия времена, за които тѣ често съ въздишка си спомнятъ.

Въ края на 18 и въ началото на 19 вѣкъ прочитната книга бѣ завладѣла ума на интелгенцията ни. Бѣ лудо надпреваряне въ издаване все нови и хубави, ценни книги — въ оригиналъ и преводъ. Отъ тогава сж у насъ хубавитѣ и ценни преводи на маса чужда литература. Ученици въ гимназитѣ и педагогическитѣ ни училища сж покана въ ржка ходѣха отъ класъ въ класъ и записваха абонати за нови книги. Ролята на книжаря тогава бѣ да раздава и предлага нови книги. Голѣмото търсене на прочитни книги породило апетита за издателство. Издатели станаха и книжари. Въ София, Варна, Пловдивъ и пр. се издигнаха известни и до днесъ издателства, чиито заслуги за нашата литература сж неоценими.

Издателя авторъ или книжаръ отправяше най-първо своитѣ

покани чрезъ местнитѣ книжари. Чрезъ тѣхъ ставаше плацимента на прочитната книга. И книжаря очакваше съ радостъ всъка нова книга, защото тя му носеше печалба.

Минаха години. Нравитѣ и възгледитѣ човѣшки се измѣниха, материалнитѣ интереси надвиха надъ душевнитѣ, войнитѣ, съ своитѣ разрушителни инстинкти, донесоха развала и въ нравитѣ, разбиранията и вкусоветѣ на маситѣ и оная стрѣвъкъмъ хубавата прочитна книга се обърна въ отвръщение къмъ нея. Изникнаха маса булевардни романи и брошурки, лекосмилателни и шовинистични, които гаделичкатъ временото настроение и сжщо тѣй мимолѣтно отминаватъ. Такава лека литература потърси и своя лекъ и бързъ начинъ на разпространение и го намери въ лицето на вестникопродавача. Всъка вестникарска будка се превърна въ книжарница. Истинскитѣ книжарници опустѣха и не се посещаватъ. „Ако дойде да потърси нѣкой прочитна книга, казваше единъ колега, ние му казваме че е лудъ“. Опротивѣла бѣ търговията на колежитѣ съ прочитни книги и къмъ всъка нова книга гледаха съ пренебрежение. При това положение издателитѣ потърсиха пакъ стария начинъ на разпространение. Докато бѣха оставили до извѣстно време да пушатъ покани за абонати, напоследкъ ние виждаме, че издателствата пушатъ пакъ въ ходъ поканата и търсятъ абонати предварително за книгата си. Книжаря остава заобиколенъ. А това не трѣбва да се допуска. Прочитната книга почна да се търси вече. Читателтъ е преситенъ на булевардното, блудкавото, той иска хубавото и сериозно четиво. Добриятъ приемъ, който намѣриха изданията на „Акация“, показва това. Хубавата и приятна търговия съ прочитна книга книжаря не бива да изпуша изъ ржцетѣ си, а здраво да организира и използва за себе си. Какъ ще трѣбва да стане това, ще пиша въ идния брой.

М. Д. Н.

Печатница и хромолитография
„ПРОСВѢЩЕНИЕ“
 на П. Зенгиновъ — Варна.

Да се сплотимъ!

За защита на нашитѣ професионални интереси предъ насъ стои само единъ пжтъ — пжтя на нашия съюзъ. Какъвъ по-вишъ дългъ лежи надъ насъ, отъ дълга да се сростъ немъ съ идеята за организациона общностъ, сплотени, проникнати отъ съзнанието, че само чрезъ самопомоща, дисциплината и взаимнитѣ разбираелства се заставя на почвата на идейната борба за защита на собственитѣ ни икономически и стопански интереси?

Какво по възвишено отъ това да работимъ въ полето на организационния животъ на една сплотена, единна общественоступанска организация, каквато е нашиятъ съюзъ, въ който се застъпватъ, както личнитѣ интереси, така и тия на твоя подобенъ, който мисли, живѣе и работи като тебѣ!

Какъ би могълъ по-лесно да постигне всѣки отъ насъ онова, което лежи на собствения му интересъ: като живѣе далечъ отъ организацията ли, или като бжде въ нейнитѣ редове и дава съ готовностъ онова, което му предстои да даде? Може би все ще се намери нѣкой да каже, че му е по-добре възгъ отъ всъкаква обществена организация. Въ днешнитѣ тежки врѣмена, обаче, не е изключена възможността такъвъ човекъ да бжде много по зле отъ она който се е калилъ въ общественото организационнитѣ борби, въодушевенъ отъ високо хуманно съзнание и благородна дисциплина.

Благодарение на своитѣ организации, каквито имаме вече доста у насъ, особено следъ голѣмитѣ катастрофални войни, другитѣ съсловия записиха и записватъ въ свой активъ придобивки само чрезъ сплотената и единодушна организациона работа. Въ организациитѣ индивидуалитета се чувствува самостоятеленъ, независимъ отъ никого, винаги бодъръ и силенъ, мисли и разсжждава въ едно направление съ всички, споделя своитѣ болки и тежнениа съ близкитѣ си и става съзнателенъ, морално издигнатъ труженникъ. Въ организациитѣ индивида вижда човешкото въ човека и изживѣва това, което му предстои да изживѣе, т. е. да заработи върху себе си въ защита на собственитѣ си интереси и да се кали въ борба, която му предстои да води съ когото и да е било.

Едва ли има нѣкой между насъ, който да се похвали, че въ днешния моментъ е добре и, че не е застрашенъ отъ редъ обстоятелства, като голѣмитѣ данѣчни тежести, гражданитѣ гербови такси, държавнитѣ доставки на печатарски и канцеларски материали, учителскитѣ и ученическитѣ кооперации, голѣмитѣ и едва поносими наеми и най-последъ отъ нашата нелоялна и съ нищо неоправдана конкуренция.

Питамъ азъ тогава, бихме ли се чувствали силни да премахнемъ тия икономически тежести, ако не мислимъ еднакво, ако не работимъ заедно и не сме дошли до съзнанието, че само заедно, ржка за

ржка, сплотени въ едно, ще можем да издигнем гласът си като един човек и да поведем борба, за създаване благоприятни условия, за да живеем, посредством професията си. Бждем ли далеч от всяка стопанска организация, разделени един от друг, разкапали и враждуващи, бждете уверени че непременно ще осъмнем един ден съ затворени дюгени без една тетрадка или перо.

Примери за придобивки от организационни борби има да се изброяват много въ нашия икономически и стопански живот, та няма нужда да ги повтарям тук.

Ето например книжарското здружение въ Варна парализира един план, който, ако се бѣше реализирал, щеше да погуби цялото книжарско съсловие въ Варненски окръг; занаятчийския съюз, издейства редъ мероприятия които макар и малко, пакъ допренесоха нещо за облекчаване положението на занаятчийцъ у насъ. Всички придобивки сж се получавали, само посредством сплотената организационна дѣйност на отделните икономически корпорации и сж дѣло на здружената борба.

Книжарини, права апелъ, проникни се отъ съзнанието на всичко това и се прероди, разбере че само по пътя на организационнитѣ борби ще защитиш интереситѣ си, влезъ въ нашия младъ защитникъ „Книжарския Съюз“, дай му своята морална и материална подкрепа, за да се почувствува той силенъ въ предстоящитѣ борби за защита книжарскитѣ интереси, които сж мои, твои и на всички книжари въ България. Нека въ идния конгресъ не бждемъ 60, а 760, колкото сме въ сжщностъ.

Обръщамъ вниманието на Управителния съветъ на съюза, да направи всичко възможно и употреби максимумъ енергия, за организирането на българското книжарство.

За тази целъ нека се разпредели България на области и се натоварятъ идейни членове да обходятъ областа си като съюзни организатори и съ редъ срещи и събрания се внуши, че само посредствомъ организационната дейностъ се постигатъ благоприятни резултати по защита интереситѣ ни.

Разноснитѣ на съюзнитѣ областни организатори, вмѣсто да оставатъ за смѣтка на съзнатата каса или на организатора, да се разпределятъ между колежитѣ отъ областа съ мандатъ самия организаторъ да си ги прибира презъ време на своята организаторска дейностъ.

Организатора да бжде заставенъ подъ страхъ на изключване да обходи областа си най-малко два пъти до датата на конгреса.

Като се надѣвамъ, че Управителния съветъ ще се занимае съ тоя въпросъ и ще вземе съответното решение азъ се надѣвамъ, че до конгреса не ще остане нито единъ книжаръ вънъ отъ съюза.

Ст. Бабаровъ — Свищовъ.

Къмъ всички абонати: Наближаватъ празници, приближава новъ сезонъ за малко по оживена книжарска търговия. Сега тѣмо се доставятъ артикулитѣ за този сезонъ. Време е ония които продаватъ такива стоки да ги рекламиратъ.

Молимъ абонатитѣ въ София, Пловдивъ, Търново, Русе, Плевенъ и другаде където има продавачи на луксозни стоки и тефтери да издействуватъ по една реклама за вестника.

Професионаленъ животъ

Орѣхово. Колегата Д. Т. Пеевъ отъ Орѣхово обяснява, че поместената въ бр. 13 дописка отъ града имъ е представила положението по-черно отколкото е било въ сжщностъ. Между колежитѣ учебникари тамъ било постигнато споразумение и тѣ се държали единъ спрѣмо другъ много коректно и колегиално. Въ нѣкой отделни случаи, обаче, били принудени да прибегнатъ и до по-голѣми отстъпки само и само да парализиратъ опита на колеги отъ други околии: Ломска и Б. Слатинска да се вмѣкнатъ въ района имъ, а не и за да се конкуриратъ помежду си.

Ползваме се отъ случая за да обърнемъ вниманието на колежитѣ да се придържатъ у районитѣ си и да не принуждаватъ колежитѣ отъ съседнитѣ градове да си разсриватъ пазаря.

Браво Ломци!

Не вярвамъ да има колега, комуто сърдцето да не се стопли отъ радостъ при прочитане изложението на колежитѣ Ломци за прѣкарването на изтеклия сезонъ — казвамъ изтеклия, защото нашитѣ сезони чакани съ тѣй голѣмо нетърпение, уви, идватъ и траятъ само толкова, колкото е необходимо на лѣстовичкитѣ да прѣлетятъ отъ Египетъ до насъ! Не че е за завиждане положението на колежитѣ Ломци, защото слѣдъ изтичане на сезона тѣ сж поставени прѣдъ сжщитѣ нередности перспективи, както всички насъ; ако има нещо за завиждане въ положението на книжаря, то е че ние не сме изложени на опасностъ отъ забогатяване!

Не можемъ обаче да не имъ завиждаме за тѣхното високо професионално съзнание, оставяне на страна личнитѣ амбиции и сплотяването имъ въ името на добре разбранитѣ професионални и частни интереси.

Нека сърадваме колежитѣ отъ Ломъ за тѣхното високо професионално съзнание, нека ги поздравимъ съ първия успѣхъ и пожелаемъ щото тѣ да служатъ за примеръ на всички ни, особено на тия колеги, които смятатъ, че никога не може да се постигне между насъ разбирателство и съ това пречатъ не само на себе си, а и на цялокупнитѣ наши професионални интереси.

Приветъ Ломци!

Търново.

Noss.

Вноса на копирната хартия разрешенъ. Вноса на цѣвнатата копирна хартия се разрешава при слѣднитѣ условия: ще се допуша вноса само на цѣвнатата копирна хартия, а този на бѣлата е абсолютно забраненъ. Вносъ на такава хартия могатъ да правятъ само търговци на книжни материали, както и лица, които изработватъ копирни тефтери.

Банкитѣ, дружествата и търговскитѣ кантори могатъ да внасятъ такава хартия за свои лични нужди, но само на ролъ или като копирни книги. За всѣки вносъ на цѣвната хартия, вносителя подава заявление до отделението за привилежитѣ, къмъ което се прилага и образецъ отъ хартията.

Лицата, у които се залови копирна хартия, за която няма документъ — фактура или другъ документъ, че е редовно внесена, се наказватъ по чл. 120 отъ закона за акцизитѣ.

Въ 10 дневенъ срокъ отъ публикуването наредбата въ „Държавенъ вѣстникъ“ (вѣроятнo още тия дни), всѣки който има цѣвната копирна хартия, трѣбва да я декларира.

Книжовни известия.

Получиха се въ редакцията

Натурфилософско четиво № 6. Личностъ и срѣ а отъ проф. Махъ. Съ уводъ отъ А. Богдановъ — „Махъ и редолюцията“. Цена 8 лв.

Четиво „Наука и животъ“ № 10. Гимнастика и хигиена отъ Ж. Ст. Кутинчева. Трето издание: Цена 6 лв. Д-ръ Димо Тодоровъ — История на политическа икономия. Прегледъ и характеристика на икономическитѣ учения отъ най-старо време до днесъ. Цена 20 лв.

Аура — Пѣсенъ за нея. Поема. Трето луксозно издание. Цена 20 лв. Всички издания на книгоиздателство „Акация“ — София.

Получи се въ редакцията брой 1 год. II на „Добро здраве“, вестникъ за хигиена и санитарна просѣта — излиза 3 пъти въ месеца, струва годишно 30 лв. и се издава въ Кюстендилъ. По съдържанието си този брой прави отлично впечатление и обещава интересни и извънредно полезни сведения и съвети. Препро-

ръчване го горещо на колежитѣ. Положениятъ за разпространението му трудъ не ще отиде напраздно.

Отзивъ. Въ статията си за походяния данѣкъ Ст. Загорскитѣ Окр. Демократически вестникъ „Зора“ поставя въ пасива на г. Финансовия Министъръ и наредбата му за държавната доставка на канцеларски материали като иска отменяването на тая наредба. Има благодаримъ на в. „Зора“ за неговото застъпничество въ наша полза.

Книжарница „Отецъ Паисий“

в музикаленъ магазинъ — Пловдивъ.

Откупи и продава Рускитѣ романи, издание „Златолира“. Всѣки № по 3 лв. Музикални зборѣтъ I, II и III по 20 лева. Чардашъ 10 лв. Баядерка 10 лв. На книжари 40% отстъпка. За сума повече отъ 1000 лв. бруто съ 50% отстъпка. Струни за китари — мандолини и цигулки. Съ поитание: С. Василевъ.

Дайте на децата сега играчки! Подарѣци за Коледа и Нова година!

М. Касабовъ, книжаръ Ст. Загора доставя:

I. Веселитѣ играчки — направени отъ художествени цѣвтни картички — животни и сцени изъ дѣтския животъ: № 1. Кубчета въ кутия отъ цѣло дърво. № 2. Томбола съ 6 картони въ пакетъ. № 3. Севаци се цѣвтни картинки на 3 и на 6 картони.

II. Библиотека „Дѣтски животъ“ — известнитѣ художествени красиви албумчета съ цѣвтни картички, съ художествени винетки, сюжети изъ дѣтския животъ и съ стихове на български: № 1 — При животнитѣ и № 2 — Въ зората на живота.

За голѣмитѣ градове се приематъ единствени представители. Образци срещу внесени 130 лева. 1—2

Книжарница „Отецъ Паисий“ — Пловдивъ.

Книжари!

За празничнитѣ коледни, новогодишни и безъ надписъ, маслени повече отъ 200 КАРТИЧКИ разни сюжети. 50 лв. % 400 лв. % 10,000 картички 3,000 лв. За по-голѣмо количество по споразумение.

Цѣвтя 60 лв. % Чешка галерия 90 лв. % Руска галерия 160 лв. % Ново-чеш. гал. 170 лв. %

2—8

Съ почитание: С. Василевъ.

С. Б. Леви, София — „Св. Недѣля“ 8.

За празничнитѣ разполагамъ съ изящни

Албуми за карти и поезии, луксозно изработени отъ велуръ, плушъ и луксозни хартии. Албуми съ поучителни картини за дѣца, албумчета за рисуване, любовни игри, кубчета за нареждане, тефтерчета, стѣклени и порцеланови вази, художествени картини, рамки и крепова хартия разни цѣвтове.

Освенъ горнитѣ артикули разполагамъ съ

Търговски тефтери, металически кутни за водни бои, гуни, пера, пергели въ кутни, отделни циркули и много други училищни и канцеларски принадлежности при най-износни цени. 3—3

САМ. ПАТАКЪ,

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО — СОФИЯ

КЛОУЪ — РУСЕ.

ФАБРИКА ЗА КНИЖНИ ИЗДѢЛИЯ

СКЛАДОВЕ ЗА ХАРТИИ И КНИЖАРСКИ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ НА ЕДРО.